

dovolacím důvodem dle §u 503. č. 3. c. ř. s., dovolání vyhověti a uznati dle §u 510. odst. 1. c. ř. s., jak v nálezu jest uvedeno.

(Rozh. c. k. nejv. soudu ze dne 26. září 1911 č. Rv III. 307/11.) K. K.

Příslušnost pro spory ze smluv o „propachtování kamenného lomu.“

Manželé K-ovi navrhli v žalobě podané u okr. soudu v Jablunkově, by žalovaný H. K. byl odsouzen ukončiti ve lhůtě soudem stanovené těžbu propachtovaného kamenného lomu a vrátiti žalobcům objekt pachtovaný.

Žalovaný H. K. (bytem v M. Ostravě) namítl místní nepříslušnost soudu v Jablunkově.

I. stolice námitce té vyhověla a žalobu odmítla s tím odůvodněním, že dle přednesení stran nejedná se o smlouvu pachtovní ve smyslu § 1090. obč. z., nýbrž o jiný poměr obligační, že neplatí tudíž pro uvedený spor předpis §§ 49. č. 5 a 83 j. n.

Soud rekursní námitce té nevyhověl a nařídil procesnímu soudu projednání a rozhodnutí věci.

D ů v o d y :

První instance odmítla svou příslušnost poukazem k té okolnosti, že ujednání, jež tvoří podklad tohoto sporu, není smlouvou pachtovní dle § 1090. obč. z. Tomuto názoru rekursní soud nepřisvědčuje. Zmíněná smlouva má všechny známky smlouvy pachtovní. Okolnost, že poskytnuté užívání spočívá v daném případě v těžbě kamene, nemění ničeho na věci, poněvadž kamenný lom může býti užíván právě jen tímto způsobem; dobývání kamene jest právě braním požitků propachtované věci. O spotřebování věci nemůže býti žádné řeči, poněvadž pozemek i po skončení těžby trvá dále a toliko v jeho zevnějším vzezření nastanou změny. Příslušnost dovolaného soudu jest tudíž dána dle §. 49. č. 5 a 83 j. n.

Nejvyšší soud vyhověl rev. rekursu žalovaného a obnovil usnesení první stolice.

D ů v o d y :

Názor odvolacího soudu je právně mylný. Nerozhodno jest, že strany samy příslušné ujednání označily jako smlouvu pachtovní; rozhodující jest podstata smlouvy a její obsah; smlouvu nutno posuzovati dle oněch zákonných ustanovení, jež odpovídají její podstatě.

Přihlédne-li se k obsahu smlouvy, nutno přisvědčiti prvnímu soudci, že nejedná se zde o smlouvu pachtovní, nýbrž o jiný obligační poměr; předmětem jeho není pouhé užívání nespotebitelného pozemku, resp. užívání beze změny substance; naopak předmětem

jest dobývání kamene, pokud uvnitř leží a k těžbě se hodí; toto předpokládá změnu substance odnímáním její části, tudíž částečnou spotřebu věci domněle propachtované. Nedostává se zde náležitosti podstatných dle § 1090. obč. z. Není-li však prokázán poměr pachtovní, nedostává se také podmínek pro příslušnost dovolaného soudu dle § 49. č. 5 j. n.; poněvadž jedná se o poměr obligační, není příslušnost ta ani § 84. j. n. prokázána.

(Rozh. ze dne 24. listopadu 1911 $\frac{R III. 417/11}{1}$.)

J. Valeček.

Zabavený tiskopis, který byl interpelací podanou na říšské radě immunisován, požívá immunity bez ohledu na to, byla-li k jeho reprodukcii připojena tak zvaná doložka interpelační čili nie.

Nálezem jistého krajského jako tiskového soudu byl zabaven titulní obrázek brožury vydané jako příloha jistého periodického časopisu o událostech čenstochovských a vysloven zároveň zákaz, obrázek ten rozšiřovati. Nález dotýčný byl v úředním věstníku řádně vyhlášen. Poněvadž byla brzy na to v záležitosti této konfiskace podána na říšské radě interpellace, při čemž byl také konfiskovaný obrázek předložen, vydal dotýčný časopis brožuru onu i s tímto obrázkem na titulním listě po interpelaci poznovu, nepoukázal však při opětném tomto uveřejnění nižádným způsobem k tomu, že věc byla předmětem interpellace na říšské radě. Zodpovědný redaktor onoho časopisu byl proto státním zastupitelstvím stíhán a krajským soudem také odsouzen pro přečin naznačený v §u 24. zákona o tisku ze dne 17. prosince 1862 ř. z. č. 6. z roku 1863, jehož se dopustil prý tím, že uveřejnil jako zodpovědný redaktor tiskopis proti záповědi vyřknuté nálezem krajského jako tiskového soudu a náležitě vyhlášené, a niž tiskopis ten opatřil, resp. opatřiti dal doložkou interpelační.

Nejvyšší dvůr soudní a zrušovací ve Vídni vyhověl však rozhodnutím ze dne 30. září 1911 č. j. $\frac{Kr II. 200/11}{4}$ zmateční stížnosti odsouzeného redaktora, rozsudek v odpor vzatý zrušil a vynesl rozsudek obžalovaného obžaloby sprošřující.

D ů v o d y :

Zmateční stížnost obžalovaného opírá se o zmatky dle č. 5. a 9. lit. a §u 281. ř. tr. Se zmatkem formálním dle §u 281. č. 5. ř. tr. se netřeba však obírat, jelikož je výrok obžalovaného odsuzující po stránce právnícké mylný a tudíž zmatečný dle §u 281. č. 9. lit. a) ř. tr.

Rozsudek první stolice zjišťuje, že vyobrazení zapovězené nálezem c. k. krajského jako tiskového soudu v B. ze dne 5. června